

villigt giver sig ud i Fare, medens han paa den anden Side stemmer for Opretholdelse af Love, der tvinger Mennesker ud i Livsfare og tvinger dem til Opøvelse i Mord.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt har Ordet for en kort Bemærkning.

Carlsen-Skiødt: Ja, jeg vilde naturligvis gerne optage en Forhandling med det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen om det Spørgsmaal; men jeg har en Følelse af, at vi kunde forhandle til Kl. 12 i Nat uden at blive enige; thi Forskellen grunder sig jo paa noget, vi ikke kan blive enige om. Derfor vil jeg afholde mig fra at komme nærmere ind derpaa.

Martin Hansen: Da jeg første Gang havde Ordet her i Tinget under denne Finanslovbehandling, fremsatte jeg nogle finansielle Betragtninger, der mandede ud i at drage en Sammenligning mellem Statsregnskaberne for 1919—20 og de to efterfølgende Statsregnskaber og derigennem godtgøre med Tal, hvorledes Indtægterne var svigtende i disse sidste Finansaar fremfor i Aaret 1919—20, og endvidere hvorledes Udgifterne paa de ordinære Budgetter havde været i høj Grad stigende i disse to Aar. Jeg skal lige nævne disse to Tal paa Indtægtssiden, fordi det ærede Medlem Hr. Rode har beskæftiget sig dermed, at i Finansaaret 1920—21 var Indtægterne 95 Mill. Kr. mindre end i 1919—20, heraf de 32,4 Mill. Kr. mindre Skat, og for Aaret 1921—22 indgik Indtægten med 184,5 Mill. Kr. mindre end i 1919—20, heraf 116 Millioner mindre Skatteindtægt. Se, det er, naar man drager Sammenligningen med Finansaaret 1919—20; og det er ogsaa det, den højtærede Finansminister har gjort, naar han har sagt, at de overtog et Bo med synkende Indtægter, og at særlig Skatteindtægterne var synkende, men Udgifterne stigende. Det er ikke, som det ærede Medlem Hr. Rode sagde, fejlagtigt, det er fuldkommen rigtigt; og det er ogsaa fuldkommen rigtigt at drage Sammenligningen med det sidste Statsregnskab, der blev afgivet under den radikale Regering. Det er det, fordi man overhovedet ikke med Rette kan sammenligne ved at slaa Aaret 1918—19 og 1919—20 sammen og derefter slaa de sidste to Finansaar sammen og bruge dem til andet Sammenligningsled. Naar jeg siger, at man ikke kan gøre dette, er det, fordi Forholdene var ganske forskellige i disse to Finansaar. Jeg skal først gøre den Bemærk-

ning til det ærede Medlem Hr. Rode, at naar det ærede Medlem siger, at vi har faaet en større Skatteindtægt i de to sidste Aar end i deres to sidste Aar, er det rigtigt; der er kommet godt 25 Mill. Kr. mere ind i Skat i disse to sidste Finansaar end i de to foregaaende. Men paa den anden Side maa man ikke glemme, at Forholdet er det, at Indtægten i disse to sidste Finansaar har været 148 Mill. Kr. mindre end i de to sidste Aar, da den radikale Regering sad ved Styret; og det er dog egentlig det, det kommer an paa, hvordan de løbende Indtægter har været paa §§ 1—7. Det vil med andre Ord sige, at disse 148 Mill. Kr., der havde været i Mindreindtægt i disse to Aar, fuldkommen dækker Driftsunderskuddet i disse to Aar, idet dette Driftsunderskud knapt har været 147 Mill. Kr., mens Mindreindtægten altsaa har været 148 Mill. Kr. Saa jeg tror nok, man er berettiget til at sige, at det har været dalende Indtægter, vi har haft i disse to Aar, sammenlignet ogsaa med de to sidste Aar, da den radikale Regering sad. Og spørger man saa om Udgifterne, saa er Forholdet netop dette — hvad jeg for øvrigt oplyste, første Gang jeg havde Ordet —, at Lønningslovene virkede slet ikke i 1918—19, da vi jo ingen Lønningslove havde den Gang, og de virkede kun et halvt Aar af 1919—20. Hvad vil det nu sige? Det vil sige saa meget som, at Lønningslovene medførte en Merudgift af 100 Mill. Kr. aarlig, og det vil atter sige, at for de to sidste Finansaar har Udgiften hertil været ca. 150 Mill. Kr. mere end i de to sidste af den radikale Regeringsperiode. Jeg tror nu alligevel, man skal betænke sig paa at modsige, at der har været stedse stigende Udgifter og dalende Indtægter i disse to Finansaar, det kan man ikke løbe fra. Jeg maa derfor modsige det ærede Medlem, naar han hævder, at det er rent forkert, at jeg tager Finansaaret 1919—20 og sammenholder med de to sidste Finansaar; det er jeg fuldkommen berettiget til, men selv om jeg tager de to sidste Finansaar af den radikale Regerings Periode, er Forholdet, som jeg her har antydet, og det er ogsaa disse Tanker, den højtærede Statsminister gav sin Tilslutning, efter at jeg havde holdt min Tale, jeg synes derfor, det ærede Medlem kunde have sparet sig dette, da den højtærede Finansminister nøjedes med at henvise til, hvad Medlemmer havde sagt, og ogsaa vi fra vor Side var jo fuldt berettiget til at fremsætte vore Synspunkter, og jeg dokumenterede min Tale med Tal, som det ærede Medlem heller ikke har rørt ved. Hvis man nu vil se paa det forelig-